

Sygn. akt IV KK 417/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący)

SSN Tomasz Grzegorzczak

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w sprawie **C. M.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 stycznia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w M.

z dnia 15 czerwca 2012 r.,

**uchyla pkt III zaskarżonego wyroku i sprawę w tym zakresie
przekazuje Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w M., wyrokiem łącznym z dnia 15 czerwca 2012 r., sygn. akt II K 459/129, po rozpoznaniu sprawy C. M. - skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w M.:

1. z dnia 23 czerwca 2010 r., sygn. akt II K 419/10, za przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. w zw. z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 22

marca 2010 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz orzeczeniem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych na 4 lata; postanowieniem z dnia 19 stycznia 2012 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2. z dnia 7 lutego 2011 r., sygn. akt II K 1055/10, za przestępstwo z art. 178a § 2 k.k. w zw. z art. 244 k.k., popełnione w dniu 26 maja 2010 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz orzeczeniem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych na 4 lata; postanowieniem z dnia 25 stycznia 2012 r. zarządzono wykonania kary pozbawienia wolności –

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 569 § 1 k.p.k. połączył orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył skazanemu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci kary odbytej w sprawie II K 419/10 od 2 czerwca 2012r. do 15 czerwca 2012 r.;

III. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w powyższych wyrokach, nie objęte niniejszym wyrokiem łącznym, pozostawił do odrębnego wykonania,

IV. zwolnił skazanego od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 15 sierpnia 2012 r.

Kasację od tego wyroku wniósł – na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. – Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w pkt III, na korzyść skazanego. W kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, a mianowicie art. 85 k.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k., polegające na połączeniu jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego podlegającymi łączeniu wyrokami Sądu Rejonowego w M. o sygn. II K 419/10 oraz II K 1055/10 i jednoczesnym bezzasadnym stwierdzeniu, że wyroki te podlegają odrębnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym w sytuacji, gdy – stosownie do wymienionych przepisów – sąd obowiązany był

również do połączenia orzeczonych tymi wyrokami środków karnych tego samego rodzaju, w postaci prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w M. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd jej rozpoznanie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony wyrok został bowiem wydany z rażącym naruszeniem przepisów prawa materialnego, wskazanych w zarzucie kasacji, co miało istotny wpływ na jego treść.

Zgodnie z art. 90 § 2 k.k. w razie orzeczenia za zbiegające się przestępstwa pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązku tego samego rodzaju, sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej. Stosownie zaś do treści art. 85 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną.

W tej sprawie Sąd Rejonowy w M. prawidłowo połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami tego Sądu, opisanymi w części wstępnej wyroku łącznego. Natomiast bezzasadnie stwierdził w pkt III części dyspozytywnej wyroku, że te jednostkowe wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym. Z treści połączonych wyroków wynika bowiem, że w obu z nich wymierzono skazanemu tego samego rodzaju środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych.

Zaniechanie połączenia orzeczonych w jednostkowych wyrokach środków karnych tego samego rodzaju i wymierzenia skazanemu łącznego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych prowadziło do rażącego naruszenia art. 85 k.k. i art. 90 § 2 k.k. Uchybienie to miało oczywisty i niekorzystny dla skazanego wpływ na treść wydanego wyroku.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy, oceniając zarzut i wniosek skarżącego za oczywiście zasadne, uwzględnił kasację na posiedzeniu.

Ponownie rozpoznając sprawę sąd właściwy będzie procedował z poszanowaniem przepisów prawa karnego materialnego dotyczących wyroku łącznego.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.